

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari și de inculpatul Gherța Grigori, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 18 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui

***GHERȚA Grigori XXXXX** născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX;*

***CEBAN Serghei XXXXX**, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 16.11.2017 – 19.04.2019;

Instanța de apel: 16.05.2019-18.12.2019;

Instanța de recurs: 27.02.2020-06.05.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 19 aprilie 2019, Gherța Grigori și Ceban Serghei au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa: lui Gherța Grigori 13 ani închisoare, iar lui Ceban Serghei - 12 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a încetat procesul penal față de Celac Harlampi de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 173 alin. (3) lit. a) Codul penal, în legătură cu decesul acestuia.

S-a respins ca neîntemeiată cererea acuzatorului de stat de a încasa de la inculpați, cu titlu de cheltuieli de judecată suma de 1964 de lei.

S-a admis parțial acțiunea civilă și s-a încasat de la Gherța Grigori și Ceban Serghei, în folosul părții vătămate XXXXX, câte 50.000 de lei de la fiecare cu titlu de prejudiciu moral.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Gherța Grigori în una din zilele din vara anului 2015, cunoscând cu certitudine că XXXXX, nu a împlinit vârsta de 14 ani, în scopul de a-și satisface pofta sexuală, prin înșelăciune a

ademenit-o pe ultima într-o cameră din domiciliul său amplasat pe XXXXX, unde aplicând forța fizică îndreptată spre suprimarea rezistenței și voinței minorei XXXXX, folosindu-se de starea ei de neputință din cauza vârstei fragede, precum și de faptul că ultima suferă de retard mental ușor, adică folosindu-se de imposibilitatea ultimei de a se apăra ori de a-și exprima voința, forțat, împotriva voinței și dorinței minorei, a întreținut cu aceasta un raport sexual în formă naturală.

Ceban Serghei în una din zilele din vara anului 2015, în timpul zilei aflându-se în imobilul amplasat pe XXXXX, care aparține lui Bădărău Gheorghe, cunoscând cu certitudine că XXXXX nu a împlinit vârsta de 14 ani, în scopul de a-și satisface pofta sexuală, prin înșelăciune a ademenit-o pe ultima într-una din camerele domiciliului menționat, unde aplicând forța fizică îndreptată spre suprimarea rezistenței și voinței minorei, folosindu-se de starea ei neputință din cauza vârstei fragede, precum și de faptul că ultima suferă de retard mental ușor, adică folosindu-se de imposibilitatea ultimei de a se apăra ori de a-și exprima voința, forțat, împotriva voinței și dorinței minorei, a întreținut cu aceasta un raport sexual în formă naturală.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror și de avocatul Grosu Eugen în numele inculpaților și de avocatul Alla Chebac în numele lui Gherța Grigori, care au solicitat casarea sentinței.

3.1 Procurorul a solicitat casarea sentinței numai în partea refuzului instanței de judecată de încasa de la inculpați în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1964 de lei.

Procurorul a menționat prevederile articolelor 229 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală cât și art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din data de 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar și că în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, nu au fost constatate circumstanțe ce ar demonstra faptul că asupra inculpaților pot fi aplicate prevederile art. 229 alin. (3) din Codul de procedură penală.

3.2 Avocatul Eugen Grosu în interesele inculpaților a solicitat casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei decizii de achitare, din motiv că inculpații nu au săvârșit fapta infracțională de care se învinuiesc.

Ulterior, avocatul Eugen Grosu în interesele inculpatului Ceban Serghei a depus cererea de apel suplimentară prin care a solicitat casarea sentinței cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

În motivarea apelului, a menționat că sentința este una ilegală și neîntemeiată, deoarece, instanța de judecată a apreciat unilateral probatoriul adus de către acuzare și declarațiile martorilor în proces, fără să atragă atenție la divergențe și unele elemente care exclud faptul că, Ceban Serghei, ar fi putut săvârși infracțiunea ce i s-a incriminat.

A menționat că este stranie poziția neutră atât a instanței de judecată, cât și a acuzatorului de stat la declarațiile făcute de presupusa parte vătămată XXXXX, în

ședința de judecată din data de 25 octombrie 2018, că mama ei practic o trafica consătenilor pentru 100 sau 200 lei și a impus-o să întrețină relații sexuale cu Ceban Serghei, declarațiile căreia au părut credibile doar în partea ce ține de acuzațiile aduse inculpaților. Din declarațiile părții vătămate, care i-a declarat martorului Gurieva Măria că persoana cu numele Serghei, la momentul presupusului raport sexual a avut vârsta de 25 ani (Ceban Serghei având în 2015 vârsta de 20 ani).

S-a mai menționat că nu au fost luate în vedere divergențele dintre declarațiile făcute de părți, referitor la faptul prezenței în casa familiei Bădărău a lui Ceban Serghei și anume a faptului că, XXXXX a declarat că Ceban Serghei îi ajută pe părinții acesteia la reparația casei, fără a face mențiune asupra faptului că ar fi rămas și pe noapte în casa părintească, fapt confirmat și de către tatăl acesteia Bădăru Gheorghi, dar infirmate de către Bădărău Elena, care a comunicat că Ceban Serghei a rămas de câteva ori să înnopteze la ei, dar fiica sa XXXXX, nu i-a povestit nimic despre careva rapoarte sexuale cu acesta.

Prin raportul de expertiză medico-legală nr. 235 D din 14.01.2017, s-a constatat că minora XXXXX, suferă de trihomonază, fapt ce ar exclude necontaminarea lui Ceban Serghei în cazul întreținerii raportului sexual cu ultima, declarat fiind că raportul a avut loc fără prezervativ, fapt ce dovedește încă o dată, că Ceban Serghei a fost învinuit pe nedrept.

3.3 Sentința a fost atacată cu apel și de către avocatul Alla Chebac, în interesele inculpatului Gherța Grigori, prin care a solicitat casarea sentinței menționate cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Gherța Grigori să fie achitat de infracțiunea incriminată.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 decembrie 2019, apelurile procurorului, avocatului Chebac Alla în interesele inculpatului Gherța Grigori și avocatului Grosu Eugen în interesele inculpaților au fost respinse.

Sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept privitor la chestiunile dacă infracțiunea a avut loc și dacă a fost sau nu săvârșită de către inculpați, și just a făcut concluzia că fapta penală reținută în culpa inculpaților a avut loc și a fost săvârșită de către aceștia în circumstanțele descrise mai sus.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond, și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu prin coroborare, respectându-se prevederile art.101 din Codul de procedură penală.

Cu privire la apelul avocatului Alla Chebac, în interesele inculpatului Gherța Grigori, instanța de apel a subliniat că sentința a fost pronunțată în ședință cu participarea inculpaților pe data de 19 aprilie 2019 (vol. II, f.d. 146-156). În pofida faptului că inculpatul Gherța Grigori a primit sentința motivată la data pronunțării

acesteia, respectiv, data de 19 aprilie 2019, acesta nu și-a exercitat dreptul legal de a ataca actul de dispoziție a instanței de judecată în termenul prevăzut de lege, or, cererea de apel declarată de către avocatul Alla Chebac în interesele inculpatului a fost depusă abia pe data de 25 octombrie 2019, cu depășirea evidentă a termenului legal de atac prevăzut de lege.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, a respins apelul, fiind depus peste termen.

Cu privire la apelul avocatului Eugen Grosu, în interesele inculpatului Ceban Serghei, instanța de apel a conchis asupra necesității respingerii apelului ca nefondat, cu menținerea în vigoare fără modificări a sentinței din următoarele considerente.

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate, însă au fost cercetate suplimentar probele administrate în prima instanță, precum și au fost date citirii materialele cauzei penale.

În contextul celor sus relatate, instanța de apel a reiterat că, sarcina probei revine procurorului și organului de urmărire penală, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului. Prin justificarea probelor cercetate, instanța de apel a considerat dovedită cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Prin urmare, s-a reținut că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de către Ceban Serghei, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat în faza de urmărire penală și cercetare judecătorească, or, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probatoriului.

Sub aspectul dat, a fost notat că, urmare a constatării și analizei probatoriului administrat, inculpatul a atentat la inviolabilitatea sexuală a minorei XXXXX, prin faptul recurgerii la întreținerea unui raport sexual cu ultima, contrar voinței acesteia, cunoscând cu certitudine că aceasta nu a împlinit vârsta de 14 ani.

Declarațiile părții vătămate minore coroborează cu declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore – Maria Gurieva, care a declarat că, „... *copilul a fost întrebat dacă a avut contact sexual. Fata a răspuns afirmativ spunând că primul bărbat a fost o persoană cu numele Serghei care avea în jur de 25 de ani, aceasta a fost la bucătărie, a fost luată de spate și a întreținut un raport sexual într-o cameră din casa lor, dânsa s-a împotrivit*”.

Totodată, declarațiile părții vătămate minore XXXXX, coroborează și cu declarațiile martorului Elena Bădărău, care a declarat că, „... *Ceban Serghei venea la ei în ospeție, rămânea uneori noaptea. Ceban Serghei a rămas la ei pe noapte și XXXXX i-a povestit că a încercat să o abuzeze, i-a spus că părinții nu erau acasă și Serioja a venit la ei acasă și a început să se dea la ea. XXXXX a spus numele de* „

Graur ”, însă având în vedere pe Ceban Serghei. Ceban Serghei a amenințat-o că dacă va povesti părinților va fi rău cu ea ”.

În concordanță cu declarațiile părții vătămate minore XXXXX, sunt și declarațiile martorului Agafia Stoeva, care a declarat că, ”... dânsa cunoaște că o persoană care a întreținut un raport sexual cu XXXXX este Ceban Serghei, despre aceasta i-a comunicat Gherganova M. și aceasta a aflat de la XXXXX. Pe XXXXX a întrebat-o dacă a avut rapoarte sexuale și a răspuns afirmativ, din anul 2015, nu a întrebat cu cine, rapoartele sexuale au fost mai multe ”.

Declarațiile părții vătămate minore coroborează cu raportul de expertiză medico – legală nr. 235 D, din data de 4 ianuarie 2017, din care rezultă că la XXXXX s-a determinat ruptura himenului pe cifra 4 conform cadranului de ceas, așa cum este indicat de marginile îngroșate, neregulate, de culoare albă, cauzate prin acțiunea cu obiect contondent dur, care putea fi formată la introducerea penisului în stare excitată în vaginul, cu vechime mai mult de 14 zile la momentul examinării. Conform dezvoltării fizice, lipsei de menstruație, dezvoltării insuficiente a caracterului sexual secundar, precum și conform datelor antropometrice aceasta nu a ajuns la pubertate, însă starea organelor genitale externe admite posibilitatea comiterii actului sexual.

Veridicitatea declarațiilor părții vătămate minore s-a probat și prin raportul de expertiză judiciară nr. 111a din data de 10 martie 2017, din care rezultă că v nu suferă de maladii psihice cronice, dar prezintă dg: retardare mentală ușoară, fapt confirmat prin datele anamnestice despre ereditatea agravată, dezvoltarea cu întârziere psiho-fizică, capacitățile scăzute de a însuși materialul didactic, cât și examenul psihiatric și psihologic prezent care depistează la ea cunoștințe reduse; QI 69. Însă, gradul retardării mintale depistat la ea nu este atât de pronunțat ca să o lipsească de capacitatea de a percepe și recepționa evenimentele ce se petrec.

Astfel, declarațiile inculpatului depuse în ședința instanței de fond precum că ultimul nu-și recunoaște vina de infracțiunea incriminată lui, sunt apreciate ca fiind declarative și relatate cu scopul de a îngreuna bunul mers al justiției, or, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto - incrimina.

Urmare a celor invocate, Colegiul judiciar al instanței de apel nu a reținut ca întemeiate argumentele invocate de către avocatul Eugen Grosu, în apelul declarat în interesele inculpatului Ceban Serghei Ivan, cu privire la nevinovăția acestuia or, vina inculpatului a fost dovedită prin probele administrate în cadrul cercetării judecătorești verificate în instanța de apel.

Cu privire la apelul procurorului prin care se solicită încasarea din contul inculpaților, în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 1964 de lei, instanța de apel a considerat-o neîntemeiată motiv pentru care a fost respins apelul, or, aceste cheltuieli au fost suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare, în vederea acumulării probelor necesare ce demonstrează vinovăția și identifică persoana vinovată

în comiterea unei infracțiuni.

Instanța de apel a menționat că procurorul nu a argumentat într-o manieră legală și solidă, precum și nu a prezentat probe, care ar confirma necesitatea încasării cheltuielilor judiciare în sumă de 1964 de lei, din contul inculpaților. S-a menționat că la materialele cauzei penale, nu s-a regăsit dovezile de cheltuieli, bonurile de plată (fiscale), ce ar confirma că statul a suportat aceste cheltuieli pentru efectuarea respectivelor expertize judiciare.

Totodată, s-a ținut cont și de situația materială actuală a inculpaților, precum și de faptul că prin sentință inculpații au fost obligați să-i achite părții vătămate minore, un prejudiciu moral în mărime de 50.000 de lei, de la fiecare inculpat.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul și inculpatul Gherța Grigori au atacat-o cu recurs.

6.1 Procurorul invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în partea cheltuielilor judiciare, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Recurentul a menționat că instanța de apel a motivat prin faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale, prin numirea expertizei judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului. Însă, în decizie și sentință lipsește dispoziția privind trecerea cheltuielilor judiciare pe contul statului.

Invocând practica judiciară și prevederile art. 227 și 229 Cod de procedură penală, demonstrează că instanța de apel nu corect a soluționat chestiunea legală cu cheltuielile judiciare.

6.2. Inculpatul Gherța Grigore fără a invoca careva motive din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită încetarea cauzei penale din motiv că nu a săvârșit infracțiunea imputată.

În motivare, recurentul pune accent pe lipsa proceselor- verbale și expertizelor de la fața locului, pe lipsa martorilor ce ar fi văzut acțiunea ilicită asupra minorei. De asemenea contestă declarațiile părții vătămate care au fost schimbate de trei ori și declarațiile mamei acesteia.

Atrage atenția la declarațiile ce atestă că minora a fost impusă în raporturi sexuale de mama sa, iar banii sunt colectați de ea, și solicită interogarea martorilor ce nu au fost chemați în instanța de judecată, cum ar fi părinții biologici ai părții vătămate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizat pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Procurorul indică ca temei de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă de fapt recurentul invocă dezacordul cu soluția instanței de apel privind respingerea încasării de la inculpați a cheltuielilor de judecată în mărime de 1964 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză- judiciare.

Colegiul respinge argumentele procurorului, ca nefondate, deoarece la judecarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța **poate** elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Concomitent, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

În speță, cheltuielile judiciare au fost suportate pentru efectuarea raportului de expertiză- judiciară, iar legea nu prevede o altă modalitate de plată a cheltuielilor pentru întocmirea raportului de expertiză- judiciară.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescise la art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, iar temei pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror nu există și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea lui ca fiind vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul inculpatului, Colegiul penal în urma verificării probatoriului administrat în cauză prin prisma opiniei recurente, în sensul că inculpatul nu se consideră vinovat de comiterea infracțiunilor imputate, o consideră ca neîntemeiată.

Colegiul penal constată că, prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpații, părtea vătămată, martorii, a cercetat rapoartele de expertiză, apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal, pe deplin a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate, rapoartele de expertiză medico-legală și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de fond, expusă mai sus, deoarece argumentele apărării nu și-au găsit confirmare în ședința de judecată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul deciziei invocate în pct. 5 al prezentei decizii, probe care sunt pertinente, concludente, coroborează între ele și nu trezesc temei de îndoială.

Astfel, în speță, s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Gherța Grigori, iar instanțele de fond și apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt, și au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Nu pot fi reținute nici argumentele recursului, precum că concluziile instanțelor judecătorești privind vinovăția inculpatului sunt neîntemeiate, deoarece probele administrate demonstrează că el a săvârșit infracțiunile incriminate.

Conform raportului de expertiză medico – legală nr. 235 D, din data de 4 ianuarie 2017 „, la XXXXX s-a determinat ruptura himenului, cu vechime mai mult de 14 zile la momentul examinării. Conform dezvoltării fizice, lipsei de menstruație, dezvoltării insuficiente a caracterului sexual secundar, precum și conform datelor antropometrice aceasta nu a ajuns la pubertate, însă starea organelor genitale externe admite posibilitatea comiterii actului sexual”.

Prin raportul de expertiză judiciară nr. 111a din data de 10 martie 2017 rezultă că XXXXX nu suferă de maladii psihice cronice, dar prezintă dg: retardare mentală ușoară, fapt confirmat prin datele anamnestice despre ereditatea agravată, dezvoltarea cu întârziere psiho-fizică, capacitățile scăzute de a însuși materialul didactic, cât și examenul psihiatric și psihologic prezent care depistează la ea cunoștințe reduse; QI 69. Însă, gradul retardării mintale depistat la ea nu este atât de pronunțat ca să o lipsească de capacitatea de a percepe și recepționa evenimentele ce se petrec.

Prin urmare, afirmația recurentului precum că, inculpatul nu se consideră vinovat de cele întâmplate, invocând că atât la urmărirea penală și în cadrul ședințelor instanțelor de judecată nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, este neîntemeiat și contravine materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu încetarea cazului penal, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul consideră că vinovăția inculpatului a fost dovedită, iar măsura de pedeapsă acestuia a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limita sancțiunii normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-a stabilit.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Dumitru Calendari și de inculpatul Gherța Grigori, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 18 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui Gherța Grigori și Ceban Serghei, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 06 mai 2020.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun